

εἰς χρῆσιν τῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τέκνων· νῦν ἐκ δευτέρου ἀναθεωρηθεῖσα καὶ μεθ' ὄσης οἶόν τε νῦν ἀκριβείας διορθωθεῖσα παρὰ Δημητρίου Νικολάου Δαρβάρεως. Ἐν Βιέννῃ, τύποις Ἰωάννου Καρόλου Σχουενδέρου 1801. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ μικρὸν βιβλίριον τοῦτο ἐτυπώθη κατὰ πρῶτον τὸ αὐτὸ ἔτος· πωληθέντων δὲ ἀμέσως ὄλων τῶν ἀντιτύπων, ὁ Δάρβαρις πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ὁμογενῶν τοῦ ὀρθοδόξου Χριστιανῶν ἠναγκάσθη νὰ μετατυπώσῃ τὴν Κατήχησιν ταύτην τὸ αὐτὸ ἔτος. Μετετυπώθη προσέτι καὶ ἐκ τρίτου ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Δαρβάρεως τὸ 1819 ἔτος ἐν Βιέννῃ.

(369) — Εὐχρηστοτέρα Ὁρθόδοξος Ὁμολογία κατ' ἐπιτομὴν καὶ κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἀνθολογηθεῖσα ἐκ τῆς κατὰ πλάτος Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας, μεθ' ἣν κείνται ἀπορίαι τε καὶ λύσεις γραφικαὶ πᾶνυ χρήσιμοι, καὶ τινες πρὸς τὸ τέλος τεχνολογίαι, συναθροισθεῖσαι πόνω καὶ ζήλῳ τοῦ ὀσιωτάτου κυρίου Δανιὴλ Πελοποννησίου χάριν τῶν πρωτοπείρων μαθητῶν· θεωρηθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ ἐλλογιμωτάτου κυρίου Ἱεροθέου τοῦ ἐκ Σμύρνης· νῦν δὲ τύποις ἐκδοθεῖσα ἰδίως ἀναλώμασι τοῦ Ἀπανθιστοῦ. αἰά. Ἐνετίησιν 1801. παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 8ον.

(370) — Βίβλος καλουμένη Καλοκαιρινή, ἐν ἣ εἶαι γεγραμμένοι μερικοὶ βίοι ἁγίων τινῶν, οἱ ὠραιότεροι τοῦ καλοκαιρίου, ἀπὸ τῆν α'. τοῦ Μαρτίου ἐπὶ ταῖς ὕστεραις τοῦ Αὐγούστου· μεταφρασθέντες ἐκ τῆς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν διάλεκτον παρὰ Ἀγαπίου Μοναχοῦ, νεωστὶ δὲ μετατυπωθέντες καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέντες. Ἐνετίησιν αἰά. 1801. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 4ον.

(371) — Εἰς δόξαν Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Ἀγίου Πνεύματος, τοῦ ἑνὸς Θεοῦ. Ἐγχειρίδιον συμβουλευτικόν, περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων, τῆς τε φαντασίας καὶ τῆς τουνοῦς, καὶ καρδίας· περὶ τοῦ ποῖαι εἰσὶν αἱ πνευματικαὶ καὶ, καὶ οἰκεῖται τοῦ νοῦς ἡδογαί· συντεθέν μὲν πρότερον;